

ART84 2017. 05. 31.

Lelkednek sem Art egy kis táplálék

2017. 05. 03. szerda Operaház

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

2017. május 3. 18.00 – 22.00

A mai főpróba a Mindenki Operája sorozat eseménye.

Richard Strauss:

ELEKTRA

Opera egy felvonásban, német nyelven,
magyar és angol felirattal

Szövegíró: HUGO VON HOFMANNSTHAL
Magyar nyelvű feliratok: MESTERHÁZI MÁTÉ
Angol nyelvű feliratok: NOTIS GEORGIU

Karmester: MICHAEL BODER
Rendező: KOVALIK BALÁZS
Díszlettervező: ANTAL CSABA
Jelmeztervező: BENEDEK MARI
Karigazgató: STRAUZS KÁLMÁN

Klytaemnestra: KOMLÓSI ILDIKÓ
Elektra: RÁLIK SZILVIA
Chrysothemis: MIKSCH ADRIENN
Aegisthus: LÁSZLÓ BOLDIZSÁR
Orestes: BRETZ GÁBOR
Orestes nevelője: GEIGER LAJOS
Bizalmas: TÖREKY KATALIN
Uszályhordozó: HARIS NADIN
Fiatal szolgáló: MEGYESI ZOLTÁN
Öreg szolgáló: BAKÓ ANTAL
Felvigyázó: FARKASRÉTI MÁRIA
1. szolgáló: BAKOS KORNÉLIA
2. szolgáló: SIMON KRISZTINA
3. szolgáló: VÖRÖS SZILVIA
4. szolgáló: FODOR BEATRIX
5. szolgáló: ZAVAROS ESZTER

Közreműködik a Magyar Állami Operaház Zenekara
és Énekkara.

Jó operáról van szó, amit már, természetesen, többször láttunk, ebben a „fürdőszobás” rendezésben. (Kovalik Balázs) Ezen az estén az opera felújításának főpróbáját láttuk, gondolom az új szereplők beállása miatt. Kb. két óra hosszan (egy felvonás az egész opera) végig a színen van Elektra/Rálik Szilvia, akiknek nem csak a hangja jó/szép, hanem az alakja is tökéletes, azaz ideális a művésznő külső megjelenési formája, kislányosan karcsú alakjával, jó a mozgásával teljes mértékben ideális Elektrát képes megformálni. Komlói Ildikó igazi királynő, méltó a Kossuth-díjára. A többi, kis szerepet hasonló jó színvonalú énekesek adták elő.

Azonban ez az opera illetve a rendezés egy kicsit hazudós, mert Oresztész egyáltalán nem „lövi” le a testvéreit, király lesz, de nem azon az áron, hogy lemészárolja két nővérét! (Van egy harmadik nővére is Iphigenia, Aki majd később segítségére lesz a királlyá válásában. Lásd görög mitológia.) Zene sok helyen Wagnert idézi, de lehet, hogy csak tiszteletből Wagner iránt.

Futva, lihegve, elkésve, (Ninette lábműtétje miatt!) örülve egyáltalán annak, hogy beengedtek, jó előadást láttunk!

2017. 05. 04. csütörtök Cinema City Westend

A Polgár lányok

Polgár Judit, Zsuzsa és Zsófia a sakk történet és talán az emberiség különleges fejezetének a hősei. Három testvér, akik az édesapjuk révén, egyesek szerint „ellentmondásos kísérlet” részeseiként, egész korai gyerekkoruktól kezdve arra készültek, hogy sakkvilágbajnokok legyenek. Izraeli dokumentumfilm a Zsidó Művészeti Napok keretében.

Amikor a filmnek vége lett, elszárguldtam abba legkisebb helyiségbe, ahová a király is gyalog ár, de várni kellett. Leszólítottak: Te is a Polgár filmet nézted? (Bólintás.) Hogy tetszett? (Szünet.) És? *Nagyon szomorú film!* Szomorúúúúú? Hát én nagyon feldobódtam! *Ennek három kislánynak, nem volt gyerekkora, és nem lehet tudni...* De, ugye azt nem is akarjuk tudni! (Sorra kerülés, dialógus vége!)

A Férjem meghívást kapott a fenti dokumentum film sajtóbemutatójára. Az ott kapott tájékoztatás szerint „üzleti” forgalmazásba a film nem fog kerülni, csak az MTV fogja vetíteni, valamikor! Ki lehet azonban kérni a május 17-i hivatalos (Uránia Filmszínház) bemutatót követően, iskoláknak, kluboknak stb. A filmről nem lehet nincs mit mondani, profi módon van elkészítve, régi családi filmek felhasználásával, tehát olyan, amilyen. Természetesen nagy érdeme a filmnek, hogy nem készült a témából giccses, rózsaszín ködben úszó valamiféle szirupos sikertörténetről szóló alkotás!

Azért nekem hiányérzetem, támadt, hogy a sakkon kívül ezek a kislányok tényleg nem csinálhattak mást? Nem járhattak iskolába, nem lettek osztálytársaik, se szülinap, se társaság, se osztálykirándulás, se táborozás, se mozi, se színház, némi pingpong, az is egymással. Nem lettek barátaik, nincsenek iskolai élményeik.....

Vetítés közben gondoltam arra, hogy az én gyerekeimmel meg lehetett volna ezt tenni? S biztos vagyok benne, hogy nem, nagyon valószínű, hogy fellázadtak volna! A Polgár lányok nem!

Házasodni is úgy házasodtak, hogy az egyik lány Amerikában talált társra (többre is) a másik lány az izraeli sakktársához, a harmadik pedig állatorvoshoz ment feleségül (mert volt kutyája a családnak és azt egyszer orvoshoz kellett vinni).

Vajon boldogok-e ezek a Lányok? Sejtelmes mosolygások és a szülőktől való távol élés, ad valamiféle magyarázatot. Valóban sikeresek lettek, ma is a sakk tudásukból élnek,

de mi lett volna, ha orvosnak, biológusnak kémikusnak tanulhattak, vagy amik Ők szerettek volna lenni. Felfedezték volna már a rák ellenszerét? Vagy az emberiség számára fontos tudományban kutakodnának és 40 évesen nem „öregszenek” ki, a szakmájukból, éppen úgy, mint egy balerina?

Egy biztos, hogy az Apuka nem boldog, végül nem teljesült a legnagyobb álma, férfi sakkvilágbajnok nem lett egyik lánya sem! „Mindössze” annyi valósult meg, hogy Judit legyőzte Kaszparovot, 2002-ben! (Yoko Ono küldött gratuláló táviratot, a világ összes nőjének nevében! Bravó!)

Internetről elégítettem ki a hiányérzetemet: Mind a három Polgár lány boldog házasságban él, mindenkinek két-két gyereke van. Zsuzsa Amerikában (3. férjével), Zsófi Izraelben, Judit pedig Budapesten.

A magyarországi örök-ranglista első három helyezettjei (Zsuzsa 1., Zsófia 3., Judit 2.) Mind a hárman diplomások. Több nyelven beszélnek, Zsuzsa 7 nyelven!

Írtak sakk-könyveket hárman együtt és külön, külön is. Mindenki a saját, jelenlegi, hazájában fontos sakk pozíciót tölt be. Végül is három sikeres nőről van szó!

2017. 05. 04. csütörtök Operaház

Massenet: **Werther**

2017. május 4. 19.00 – 22.00

KLEMPERER BÉRLET

Jules Massenet:

Werther

Lírai dráma három részben, négy felvonásban,
francia nyelven, magyar és angol felírral

Szövegíró: GEORGES HARTMANN,
ÉDOUARD BLAU, PAUL MILLIET

Dramaturg, Magyar nyelvű feliratok:
KENESEY JUDIT

Angol nyelvű feliratok: ARTHUR ROGER CRANE

Karmester: ALAIN GUINGAL

Rendező: SZIKORA JÁNOS

Diszlettervező: HORESNYI BALÁZS

Jelmeztervező: KOVÁCS YVETTE ALIDA

A gyermekkar vezetője: HAJZER NIKOLETT

Werther: **DMITRY KORCHAK**

Albert: **SZEGEDI CSABA**

Le Bailli: BUSA TAMÁS

Schmidt: SZEREKOVÁN JÁNOS

Johann: EGRI SÁNDOR

Charlotte: **MESTER VIKTÓRIA**

Sophie: **SZEMERE ZITA**

Käthchen: HARIS NADIN

Brühlmann: IRLANDA GERGELY

Közreműködik a Magyar Állami Operaház
Zenekara
és Gyermekkara.

Goethe mindössze 6 hét alatt írta meg Az ifjú Werther szenvedései c. levélregényt, amely egy ifjú költő reménytelen szerelmét meséli el, aki a kínok elől végül a halálba menekül. A mű azonnal bestseller lett, egy csapásra híressé tette szerzőjét és elindította a „Werther-kultuszt”: a nők Eau de Werther illatot viseltek, a férfiaknak „Werther-ruhadarabokat” árultak, valamint kisebb öngyilkossági hullám indult el Németország-szerte.

Jules Massenet kiváló érzéssel találta meg a zenei és drámai nyelvet, amely által a német epiztőlából az operairodalom egyik legszívszorítóbb szerelmi története lett, amelyet Szikora János rendezésében láthatnak az Operaházban.

Nem mentünk volna, ha nincs Magyarországon a Ninette, és nem mentünk volna, ha nem küldenek az Operából üzenetet, hogy „üzletpolitikai” okból kaphatunk olcsóbban jegyet! És nem mentünk volna, ha nincs vendég karmester: Alain Guingal! De bezzeg mentünk volna, ha tudjuk, hogy Werthert egy világhírű, fiatal orosz tenor énekli! De, nem tudtuk! És nem tudta a közönség sem! Nem tudom, hogy hogyan került Magyarországra ez a híres fiatalember? Két, három év múlva, már nem fogjuk tudni megfizetni, mint ahogyan a Jónás Kaufmant sem! Most pedig itt van egy sztár és nem mennek az emberek, mert még nem tudják, hogy ki Ő! Hát ilyen sznobok vagyunk!

Massenet operája nem népszerű, valóban egy kissé vontatott a cselekmény és a zene is. Két felvonás csak

azért van, hogy kellően előkészítse Werther nagy áriáját, amelyben bevallja határtalan szerelmét, és mivel az imádott nő máshoz ment feleségül, meg kell ölnie magát!

Minden tenor álma Werther szerepe, ezen egy ária miatt. Valóban szép zene, szenvedélyes és, ha jól van előadva szem nem marad szárazon. Ninette azt mondta, hogy Placidó Domingó tanítványa Dmitry Korchak, és azért jó énekes, mert „észre lehet venni, hogy van valaki a színpadon”.

Pár sorral előttünk ült a Fáy Miklós nem akarok túlozni, de rongyokban, ápolatlan kócos hajjal, borzas szakállal, mint Aki direkt tiltakozik a műfaj, az Operaház ellen, miközben Ő a szakértő, a kritikus, és esztéta, méltatlan külsővel. Olyan, mint az elefánt a porcelán boltban. A különbség csak annyi, hogy Ő, mármint Fáy Miklós, tudja, hogy hová érkezett!

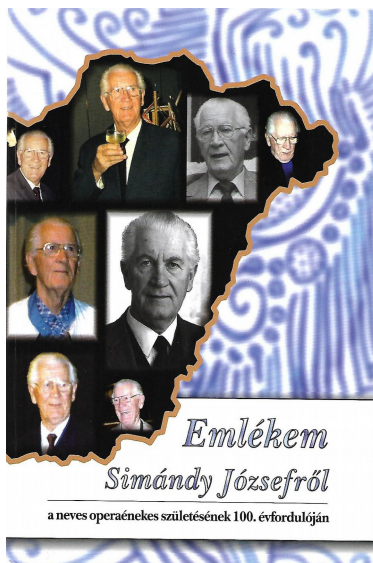
Kíváncsi lennék, hogy mit írt és hova az előadásról?

2017. 05. 08. hétfő TIT Stúdió Egyesület

Emlékem Simándy Józsefről

a neves operaénekes születésének 100. évfordulóján

Meghívást kaptam a Kistarcsai Kulturális Egyesülettől (KIKE) könyvbemutatóra, mint „részszerző”!

Simándy József születésének 100. évfordulója alkalmából, Kistarcsa város pályázatot hirdetett a fenti címmel, leghíresebb szülöttje emlékére.

Egyszer már leírtam, e helyütt, hogy lekéstem a pályázatot, és amit írtam nem is volt teljes mértékben a kiírásnak megfelelő, nem is nyertem díjat, de az írásomat mégis belevették a könyvbe. Ezért érkezett a meghívó a címemre. Örültem persze, még ilyenben nem volt részem. Ninette „anyó” is érintve volt, mert Róla és a férjéről is adtam képeket a szerkesztőnek, Kereszti Ferencnek, a

családi albumunkból, amelyeken „mellesleg” a Simándy is több helyen szerepel. (Családnak nem volt ezekből a képekből.) A Könyv kapható az Operaház Shopjában, amelynek a 20–26. oldaláig szerepelek.

Ami magát a könyvet illeti, nem egységes a színvonala, legalábbis nekem nem tetszik minden írás. Például az első díjat nyert írás sem, mert nagyon „szirupos”! A versek között is van egy-egy „nyalizó”, de van egészen jó is! Írt természetesen a Jutka, Simándy özvegye, nagyon korrekt módon, jellemzőket. (Elfogultsága érthető!)

De írt több pici cikket Simándi Péter a nagy művész fia. Ez viszont nagyon megérintett, bár nem ír „rosszat” az apjáról, de nagyon tanulságos, hogy milyen nehéz egy nagy ember árnyékában élni és annak megfelelni! Szerintem, Simándi Péternek, mint kislának, elnyomorított élete volt! Nem lett olyan szép, mint az apja volt, nem lett olyan ügyes, mint amilyen autószerelő az apja volt, és a hangja, bár a hangszíne kifejezetten hasonlít az apjáéra, csak a kórusban találtak Neki helyet.

Történt ezen az esten (2017.05.08. Könyvbemutató), egy nagyon figyelemre méltó dolog. Ninette „anyó” megismerkedett egy magas „szőke” férfivel (Nem felemás cipőben, de nagyon hasonlít!) Imrének feltűnt, hogy a Ninette valakinek azt mondogatja egymás után többször, hogy: „Tessék velem magyarul beszélni!” Igen, de a Pasi nem tud magyarul! – szólt a Ninettnek, és nagy nevetések után, mert a Ninette meg angolul nem tud: „Hát persze!” -mondta és franciára váltottak. Ezzel a két ember estéje már rendben is volt. De ki volt ez a Pasi?

A neve Piers de László! László Fülöp unokája!

Jó, de ki az a László Fülöp?

Hát bizony Ő egy híres festő volt, aki nemességet kapott Ferenc Józseftől, mert a világhírűvé vált képét Ő festette a császárról! Így lett a család neve „de László” stb.

A László család a Stefánia út közelében levő, Zichy Géza utcában, a Honvéd Művelődési ház mögött, a László Fülöp által tervezett villában lakott. A ház ma is áll, és abban a lakásban és műteremben, ahol anno a László Fülöp lakott, él egy hölgy, Szegváry Ági, aki annak a Szegváry Károly festőművésznek az özvegye, akinek a Magyar Állam pár tíz évvel ezelőtt kiutalta ezt a nevezetes lakást. Mivel az Ági a Simándi Jutka barátnéja, korábban voltunk nála, mintha egy múzeumban jártunk volna, elképesztő mennyi kincs van felhalmozva ott, és maga a lakás is egy csoda! (Egyébként nyitott napokon szokták mutogatni, a házat!)

Piers de László angol, Ő is festőművész, de most éppen Spanyolországban él, és ingatlanokkal foglalkozik.

Valahogy ezen munkája közben akadt rá a nagyapja régen elfeledett házára és eljött megnézni!

Most ott lakik a Szegváry Áginál, a nagyapja lakásában!

Megjelent Róla egy újságcikk, egy riport 2017/1. szám:
Érdeemes kikeresni és elolvasni a cikket, nagyon érdekes.
Egy kóválygó magyar család története, de egyszer valaki
hazatalál!

Hát ezzel a Piers de László úrral ismerkedtünk meg a
Könyvbemutató alkalmával.

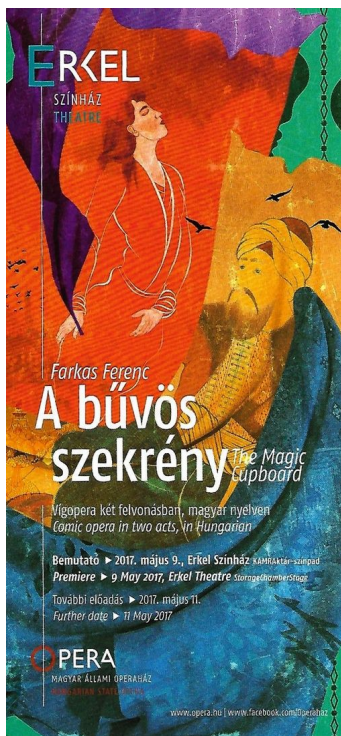
A Könyvbemutatóról írt beszámolómm mellé csatolt fotón
együtt látható a fent említett társaság!

Háttérben a de László villa.

2017. 05. 09. kedd Erkel Színház (Díszletraktár)

Farkas Ferenc: **Bűvös szekrény**

ERKEL

SZÍNHÁZ
THEATRE

Szövegíró | Librettist ► **Kunszery Gyula**
Rendező | Director ► **Aczél András**
Látványtervező | Set and costume designer ► **Lakatos Márk**
Animációtervező | Animation designer ► **Bánki Ákos**
A rendező munkálatai | Assistant director ► **Kovács Katalin**
Koreográfus | Choreographer ► **Nádasy András**
Dramaturg ► **Kenesey Judit**
Karigazgató | Chorus director ► **Strausz Kálmán**

Karmester | Conductor ► **Strausz Kálmán**

Zsújka | **Suleika** ► **Töreky Katalin**
Hassán | **Hassan** ► **Roska Dániel**
Kádí | **Kadi** ► **Bakó Antal**
Vestí | **Vestí** ► **Zsigmond Géza**
Mufti ► **Fenyvesi Attila**
Asztalosmester | Carpenter ► **Csikl Gábor**
Három odalisk | **Three odalisks** ► **Kozári Andrea, Kristóf Szabina, Avedikian Viktória**

Táncosok | Dancers ► **Csibi László, Horváth Ádám, Kelemen Krisztián, Rusu Andor, Szilágyi Krisztián**
Közreműködik **Andrássy-Neuentein Krisztina** zongorán,
továbbá a **Magyar Állami Operaház Zenekara** |
Featuring **Krisztina Andrássy-Neuentein** at the piano
and the **Hungarian State Opera Orchestra**

Az *Ezeréjszaka* meséi és a 20. századi magyar vígjáték találkozására építődik Keleten – akár ez is lehetne az alcíme Farkas Ferenc művének, melyet öbödtemlőg után éppen 75 évvel tiz mőszöria az Operaház.

A történet egy nő kálváriája, küzdelme a hatalom ellen. Zsújka ártatlan híjít igyekszik kiszabadítani barátjától, de a kádí és a vestí és a mufti igen nagy árat tér a férfi szabadságáért cserébe. Hogy ki nyer ebben a harcban, a szerző a nézőre bízza. A produkció az Énekkari Művészek Minisztériója és a MagyarFeszt kezében kerül bemutatásra az Erkel Színház legmagas helyszínén, a KAMBAktárban.

"The Arabian Nights meets 20th century Hungarian comic opera in the exotic Orient" – this would be an apt subtitle for this work by Ferenc Farkas, now being staged at the Opera House 75 years after its world premiere. The story follows the odyssey of a woman struggling against the powers that be. Suleika is intent on getting her innocent husband out of prison, but the cast, the vizier and the mufti all demand a rather high price for his freedom, and it's anyone's guess who will win this fight.

The production is being presented as part of the Choral Artists' Mini Festival and HungarionFest in an excitingly unfamiliar part of the Erkel Theatre: the Storage Chamber Theatre.

www.opera.hu | www.facebook.com/operahaz

Tulajdonképpen nagyon „aranyos” volt ez az este! Nem emlékszem, hogy láttam volna, ezt a vígjátékot, de egy idő után, bocsánat egy-egy jelenet után, vagy dallam után mégis úgy tűnt, ismerem! Néhány éve, szokássá vált, hogy operaházi kórusok, kisebb darabokat önállóan, tehát a kórus tagjaira kiosztott szereplőkkel előadjanak a színházuk különböző zugaiban. (Énekkari Művészek Minifesztiválja) Jelen esetben az Erkel Színház díszlet raktárában! Először leültünk a kirakott székekre, de onnan nem láttam semmit, így felpattantunk és

felmásztunk a legutolsó, legfelső sorba, mert a pódium halmazok magasra voltak emelve és az utolsó sorból átláttam mindenki felett! Szuper volt.

Ez az opera egy mese, Zulejkáról szól, akinek a férjét - ártatlanul – bebörtönözik és Ő elhatározza, hogy kiszabadítja. Pénze azonban nincs így minden fórumon előbb a Kádi-, majd a Vezír-, még utána a Muftihoz vándorol, és, amikor ezek a tisztviselők megtudják, hogy nincs pénze, „egy nőnek mindig van fizető eszköze”, akkor is ha pénze nincs, ezek mind „azt” a fizetőeszközt kérik! Zulejka, nem esik kétségbe! Épített egy hatalmas többszintes szekrényt, négy szinteset. (A szintek száma azért eggyel több, mint amennyien a tisztviselők vannak, mert az asztalost sem tudja kifizetni!)

Egyszerre – pár perc eltéréssel – kéreti magához az összes férfit és mindegyiket, a másikkal riogatja, hogy az a másik meg ne tudja, bújjon valahová: Hová is, hová is, nahát itt ez a szekrény, hát ide be gyorsan! És a Kádi, a Vezír, és Mufti egymás fölé szépen besorolnak a szekrény polcaira.

Legfelülre az Asztalos kerül. Hogy az asztalost mivel vette rá Zulejka, hogy ő is bebújjon a szekrény polcára azt sajnos nem sikerült megtudnom, mert a Zulejkát eléneklő Töreky Katalin szavaiból egész előadás alatt egy szót sem értettem! Ez a jelenség a női énekesek nagy hibája. A férfiak ezt valahogy jobban tudják! És itt nincs felirat, mert az opera, magyar! Magyarul pedig csak tudnak a nézők! Természetesen volt „animáció”, de ezen a helyen nagyon „helyénvaló” volt.

Nem vittem telefont, pedig fotózhattam volna, nem volt dörgedelmes szigorúság, hogy mit nem szabad a telefontal tenni, az előadás alatt. Sajnáltam, mert többen is fotóztak. Bemutató előadás volt, voltak egy páran a szakmából! (Persze, lehet, hogy csak nekik volt szabad fotózni!)

De találtam az Interneten pár képet, íme:

2017. 05. 11. péntek Szabados ZeneEst XX.

Ugyanaz mással, másképpen

Egy-egy sikeres dal, vagy zenemű az idők során sokféle formában kerül feldolgozásra új és új híveket szerezve a zeneszeretőknek. A kiindulási anyag lehet egy operaária, egy rockdal, egy dél-amerikai tánc, egy jazzszám, egy klasszikus, vagy egy középkori dallam.

1. Sweet Child O' Mine (Guns And Roses)
2. Sosztakovics: Polka
3. Tak Five 5/4-ben jazz
4. Astor Piazzola: Libertango
5. Rimszkij Koszakov: Dongó
6. Puccini: Turandot Senki nem alhat (Kalaf áriája)
7. Live and Let Die (Paul McCartney)
8. La Folia

Paul McCartney 2016.koncert Luciano Pavarotti (Kalaf)
Vangelis 1492. filmzene (La Folia feldolgozás)

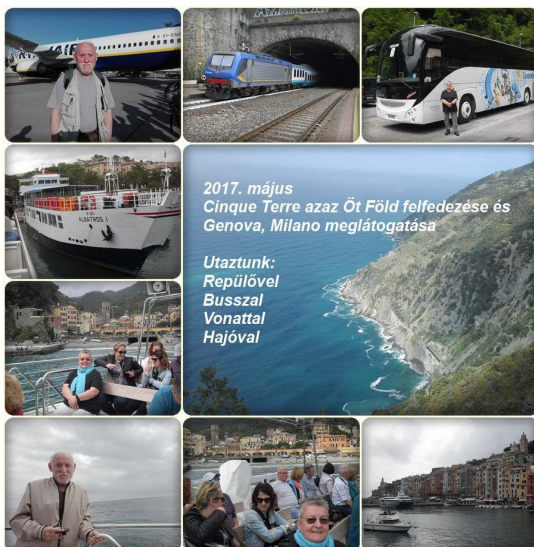

Nagyon jó műsor volt, köszönjük Szabados!

2017. 05. 12-15-ig egy kicsinykét utaztunk

Utazásunk címe: Cinque Terre, öt Föld felfedezése és Genova, Miláno meglátogatása

Képes beszámoló következik:

2017. május
Cinque Terre azaz Öt Föld felfedezése és
Genova, Miláno meglátogatása

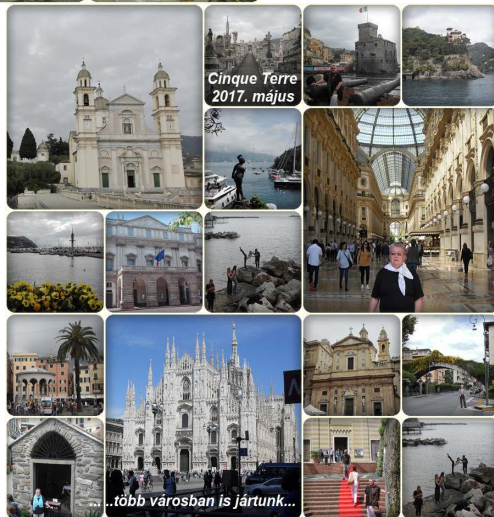
Utaztunk:
Repülővel
Busszal
Vonattal
Hajóval

Cinque Terre
2017. május

Finomakat
ettünk

Cinque Terre
2017. május

...több városban is jártunk...

Van egy nóta: „Inkább nézem az Abonyi kettőt, mint Maylanban, azt a harminckettőt”, ha katona lennék, talán én is ezt énekelném, mert Milánó nagyon nagy város, bár csak 1,5 millió ember lakja. Mi 4 óra alatt végig rohantuk, hogy meglátogassuk azokat a pontokat, ahol a művésztörténet könyvem ábrái találhatóak.

Castello Sforzesco / Teatro alla Scala / Galleria Vittorio Emanuele II / Duomo di Milano / Biblioteca Pinacoteca / Basilica di Sant'ambrogio / Pinacoteca di Brera / Castello Sforzesco (Itt tett le, és ide jött értünk vissza az autóbusz.)

Sajnos egy képtárba nem tudtunk bemenni, hétfő szünnap, de óriási mázlink volt, mert a Brerában művészeti iskola is működik és a diákokkal együtt szabadon járkáltunk, ráadásul valami rendezvényre készülődtek. Láttunk ugyan biztonsági őrköt, de nem állítottak meg minket.

Nagy ellenőrzés volt több helyen Milánóban például a Dómba is csak „motozás” után lehetett bemenni, a Sforza kastély kapujában páncélautos, fegyveres őrök álltak! Nem is beszélve a repülőtérrel, ahol kiborították a hátizsákunkat meg is találták benne az Imre svájci bicskáját, amit több éve cipelünk magunkkal és most benne felejtettük a neszesszer-táskában, el is vették persze! Mind a kettőnket végig taperoltak és valamiféle kis kék lappal bekenték a kezünket és végig vizsgálták a lappal a pakkunkat is. (A letartóztatásunkat ezúttal mellőzték!)

2017. 05. 18. csütörtök Erkel Színház

Goldmark Károly: **Sába királynője**

ERKEL

SZÍNHÁZ
THEATRE

2017. május 18. 18.00 - 21.00
BÉRLETSZÜNET

Goldmark Károly:

SÁBA KIRÁLYNŐJE

Opera négy felvonásban, két részben, német nyelven, magyar felirattal

Szövegíró: SALOMON HERMANN MOSENTHAL
Magyar nyelvű feliratok: ORBÁN ESZTER

Karmester: KOVÁCS JÁNOS

Rendező: KÁEL CSABA

Koreográfus: VENEKEI MARIANNA

Diszlettervező: SZENDRENYI ÉVA

Jelmeztervező: NÉMETH ANIKÓ

Dramaturg: ORBÁN ESZTER

Kartagazgató: STRAUSZ KÁLMÁN

Salamon király: KELEMEN ZOLTÁN

Főpap: FRIED PÉTER

Szulamit: SÜMEGI ESZTER

Asszád: LÁSZLÓ BOLDIZSÁR

Baal-Hanan: REZSNYÁK RÓBERT

Sába királynője: GÁL ERIKA

Astaroth: ZAVAROS ESZTER

Templomfelügyelő: CSERHALMI FERENC

Közreműködik a Magyar Állami Operaház
Zenekara és Énekkara.

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Két évvel ezelőtt láttuk utoljára ezt az operát, amelyet akkor Goldmark Károly halálának 100. évfordulójára mutatott be az Operaház. Elolvastam az akkori ART levelemet és megállapítottam, hogy azonosulni tudok ma is minden sorával. Akinek kedve van nézze meg a www.muhsay.hu ART levelek menüpont alatt, az ART65 sorszámú írásomat. Ami pedig a mostani előadást illeti, el vagyok ájulva! Amit két éve túl hosszúnak tartottam, az most elbűvölt. (Tényleg lehetséges, hogy az ember idővel hozzáidomul egy zenéhez?)

Ninette „anyónak” szántuk ezt a programot, hogy „vigyük valahova” és a Sábára esett a választás. Egy kis közszünetben elég hangosan megjegyezte: „Milyen szép előadás ez!” Teljesen igaza volt!

Szulamit a zsidó főpap lánya és Asszád jegyese, most is Sümegi Eszter volt. A két évvel ezelőttihez képest csak javulni tudott, pedig már akkor is csúcson volt. Mostanra talán elmélyültebb, szerelmesebb lett.

Igaz, Asszádot lecserélték László Boldizsárra, aki mostanában a kedvencem (a Sly óta, imádom!), és ebbe az Asszádba valóban bele lehet szeretni. Az énekest, aki Asszád szerepét játssza most, nem a szépsége, nem a hangja, és nem a játéka, hanem a három tulajdonsága együtt adja, László Boldizsárt. Úgy tűnik számomra, hogy a szenvedő (szerelemtől szenvedő) férfiakat tudja a legjobban megformálni. Nagyon nagy teljesítmény énekelni, figyelni hangra, karmesterre és közben eljátszania szenvedélyes szerelmezt, szerintem ez elég nehéz lehet, de tökéletesen teszi!

Az öreg Muzsay azt mondaná, hogy a Sába egy vamp, egy végzet asszonya, aki veszélyes a férfiakra. Jaj annak a férfinak, aki egy ilyen nőbe szeret bele! Neki nem kell másra a férfi, csak szeretkezésre, és hogy mást elvegyen, azt nem hagyhatja, aki az isteni NŐT szerette, nem szerethet mást és tönkre kell tenni a férfit!

Egyébként Sába, Salamontól szül gyereket, legalábbis a hagyományok szerint, terhes volt, amikor Salamontól hazaérkezett. Az etiópiaiak közül a „sabrék” ma is Sába és Salamon utódaiként tartják magukat számon!

És ki vezényelt? Természetesen Kovács János, aki maga a tökély. Valamikor azt mondták róla, hogy „jó iparos”, pontosan a kotta szerint, de tényleg, semmi „mellébeszélés”, tehát a kotta, ami oda van írva, azt vezényli! Igen, de mára olyan hangsúlyosan tudja ezt tenni, hogy például tegnap egy ponton, szabályosan összerendeztem, annyira váratlanul ért egy ágyúlövés szerű hangzás. Mondjuk 70 ember a Kovács intésére egyszerre csap a hangszerére, durr, megáll a szívverés!

Csodás ember az Operaházban, a neve: Kovács János!

2017. 05. 21. vasárnap Erkel Színház

Ruzitska József: **Béla futása**

Orbán György: **Pikkó hertzeg**

ERKEL

SZÍNHÁZ
THEATRE

Orbán György:

PIKKÓ HERTZEG

Operafantázia magyar nyelven, magyar felirattal

Szalkay Antal azonos című librettója alapján a
szövegkönyvet írta: ORBÁN GYÖRGY

Pikkó hertzeg: PATAKI ADORJÁN

Perzsi: SZÉKELY ZSEJKE

A kán: SZILÁGYI JÁNOS

Sibuk: LACZKÓ VASS RÓBERT

A követ: BALLA SÁNDOR

Táncos: FLORIN IOAN IANCI

Karmester: SELMECZI GYÖRGY

Rendező: ANGER FERENC

Koreográfus: RAREȘ ARCADIE CÎMPEAN

Látványtervező: ZÖLDY Z GERGELY

Közreműködik a Kolozsvári Magyar Opera Ének- és
Zenekara

A bemutató a Kolozsvári Magyar Operával
együtműködésben készül.

OPERA

HUNGARIAN STATE OPERA

ERKEL

SZÍNHÁZ

THEATRE

2017. május 21. 11:00 – 14: 30
40. OPERABARÁT BÉRLET

Ruzitska József:

BÉLA FUTÁSA

Opera magyar nyelven, magyar felirattal

August von Kotzebue azonos című drámája nyomán a
szöveget írta: KÖTSH PATKÓ JÁNOS,
KISFALUDY SÁNDOR

IV. Béla, magyar király: PATAKI ADORJÁN

Mária királyné: BARABÁS ZSUZSA

Sarolta, gyermekük: ABRAHÁM DÓRA

Lajos, gyermekük: DIARRA DÁVID

Kálmán, magyar nemes: VÁTA LORÁND

Lóra, Kálmán keresztleánya: FÜLÖP TÍMEA

Csabi: RÉTYI ZSOMBOR

Ferkó: GERGELY ARNOLD

Vitéz: SÁNDOR ÁRPÁD

Mongol követ: LACZKÓ VASS RÓBERT

Táncos: FLORIN IOAN IANCI

OPERA

HUNGARIAN STATE OPERA

Kerek egy évig vártuk, hogy bekerülhessünk az Operabarátok Egyesületébe, de már a 2017/18-as évadra nem hosszabbítottuk meg a bérletünket! Az ok pedig az, hogy az eddigi 10 előadás helyett, csak öt előadás lesz jövőre, és ez az öt is, minden csak nem opera, a bérlet ára

pedig maradt, ami azt jelenti, hogy a duplájára emelték az árat! Egy évig élvezhettük ezt a lehetőséget.

Rengeteg idős ember tolakodott, verekedett, veszekedett, amikor a bérletet meg kellett újítani és ezen a délelőttön, mégis, félig üres volt az Erkel Színház. Igaz, ha nem lett volna benne a bérletsorozatban ez a két egy felvonásos kis dalmű, valószínűleg nem jöttünk volna el, mi sem.

A két kis különálló egyfelvonásos mű érdekessége, hogy ezt a két operát tekintik az első magyar operának. Nem indulnak egyforma eséllyel ebben a „versenyben”, mert Chudy József, bécsi magyar zeneszerző és karmester, Pikkó hertzeg és Jutka Perzsi (1793) című művének a teljes zenei anyaga elveszett, csak a librettó maradt meg. Kicsit később (1822) keletkezett, Ruzitska József, Béla futása című műve, amely teljes egészében fennmaradt! Ezért ez az utóbbi viszi el az „első magyar opera” című pálmát! Operairodalom szempontjából, van nagy jelentősége ennek a két műnek, az elsőnek azért, mert tudjuk, hogy volt, a másodiknak pedig azért, mert a mű meg is maradt. Orbán György marosvásárhelyi (69 éves) zeneszerző, zenepedagógus írt új operát, korabeli dokumentumok alapján, Chudy József művéből, Pikkó hertzeg címmel.

A két operát a Kolozsvári Magyar Színház és a Magyar Állami Operaház közös produkcióban mutatta be.

Tulajdonképpen, utólag állítom, hogy sajnáltam volna, ha nem nézzük meg ezt a két kis alkotást!

Az elsőként játszott mű, Béla futása, nézése, hallgatása közben, azt gondoltam, hogy ilyen giccset még életemben nem láttam. A történetét pedig, még az Internet segítségével sem tudtam igazán megfejteni! Egy gazdag úr házába menekül a mongolok támadása elől IV. Béla királyunk. A házigazdának pedig lelki bánata támad, hogy az utált királyt, dugdosnia kell! (Aki tud jobbat ennél írja meg nekem!)

A zene pedig verbunkos! Azt olvastam az interneten, hogy a fiatal Erkel Ferenc ezen mű megtekintése után kezdett el operákat írni! (Igaz, én is úgy gondoltam, e mű hallatán, hogy én is tudnék ilyen zenét írni! Ha-ha-ha!) Egy biztos, hogy a Hunyadi László hasonlít kissé erre Béla futása című műre, legalábbis egyes részei. Nem ragozom tovább, eltekintve, az „első magyar opera” címtől, hanyagolható ez a mű!

A másik, első, ami nem is igaz, mert Orbán György egy teljesen új művet alkotott, még a szövegkönyvet is átírta. Szerintem, nagy szerencse, mert ez a kis dalmű nagyon jóra sikeredett. Mesei, csak szomorú, mert mindenki meghal a végén, de tiszta, igaz szerelemről és ármánykodásról szól, amiről a végére kiderül, hogy sajnos az „ármány” igaz volt, tehát a szerelemnek mindképpen véget kellett volna vetni. Talán jobb is, hogy meghaltak a szerelmesek mind a ketten, mint a Rómeó és Júlia.

A Jutka Perzsi törrel végez magával, Pikkó herceg pedig „halálra eszi magát” cukrozott mandulával!

Pikkó herceg, Jutka Perzsi és az ármánykodó fővezír

Nem lehet szó nélkül hagyni, hogy először a színpadkép, a díszlet, sivárságával tűnik fel, tervezője Zöldy Z. Gergely. (Imre éppen most készített Vele riportot a SZÍNPAD című lap számára. Megjelent: 2017/1-es számban, Wagner: Ring ciklusának 2015 óta tartó bemutatója alkalmából.)

Sötét szürke álfal, képernyő szerű kivágással a közepén, benne tűzpiros bársony függöny. Na mi ez? Hát persze, bábszínház! Telitalálat! (Mint minden eddig általam látott Zöldy alkotás! Mint például Puccini: Trilógia díszlete!)

A piros függöny mögött játszódik a cselekmény, de azért néha-néha előbújnak a szereplők a „kalitkából”, nem baj!

Tökéletes bábelőadást látunk, mintha Kemény Henrik, Vitéz Lászlóját láttuk volna, csak a palacsinta sütő és az Ördög hiányzott! Igaz az „ördögiség” jelen volt!

2017. 05. 21. vasárnap MŰPA

Bellini: A puritánok

18 and 21 May 2017
Béla Bartók Nemzeti Concert Hall

2017. május 18. és 21.
Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem

Bellini: The Puritans
Semi-staged performance

Bellini: A puritánok
Félig szcenésztart előadás

Előira: **Jessica Pratt**
Lord Talbot: **Francesco Demuro**
Sir George: **Betz Gábor**
Lord Walton: **Miklós Sebestyén**
Richard Forth: **Alexey Markov**
Richard: **Ninh Duc Hoang Long**
Brown: **Ninh Duc Hoang Long**
Henriette: **Andrea Szántó**
Maria Callas: **Alesja Popova**

Ébri: **Jessica Pratt**
Lord Talbot: **Francesco Demuro**
Sir George: **Betz Gábor**
Lord Walton: **Sebestyén Miklós**
Richard Forth: **Alexszej Markov**
Richard: **Ninh Duc Hoang Long**
Brown: **Ninh Duc Hoang Long**
Henriette: **Szántó Andrea**
Maria Callas: **Popova Aleszja**

Set, costumes: **Gilles Gubelmann**
Director: **Csaba Némédi**

Diszert, jelmez: **Gilles Gubelmann**
Rendező: **Némédi Csaba**

Featuring: **Pannon Filharmonik, a Kolozsvári Magyar Opera Énekkara**
(Chorleader: **Szabolcs Kulcsár**)

Közreműködők: **Pannon Filharmonikusok, a Kolozsvári Magyar Opera Énekkara**
(Hanggárga: **Kulcsár Szabolcs**)

Conductor: **Riccardo Frizza**
Vezető: **Riccardo Frizza**

A joint production of Műpa Budapest and the Pannon Filharmonik
közös produkciója

The English summary is on page 12.

Mindenek előtt muszáj ideírnom, hogy Maria Callas halálának 40. évfordulója alkalmából plakát kiállítást rendeztek a MŰPA lépcső-termében. (Tisztelgés Maria Callas előtt.) A puritánok előadásba pedig, mint „Mesterkurzust vezető énekest” belevették, rendezték a személyét, oly módon, hogy Aleszja Popova személyesítette meg, aki az előadás kezdetekor kottalapokat osztott ki az énekesek között, és végig jelen volt az előadás alatt a színpadon. Figyelt, jegyzetelt, nyilván, hogy ki hogyan teljesített. Nagyon szép dolog volt ez a vezetőség részéről. Külön köszönet érte! A mai napig nagyon szeretem a Callast, a sírját is meglátogattuk Párizsban, a Pére-Lachaise temetőben.

Itt van szegény a falba beépítve, legalábbis így tudtam egészen tegnapig. Történt ugyanis, hogy megint meghallgattam az Ő előadásában Norma imáját (Bellini: Norma), majd megnéztem az életrajzát az Interneten. Legnagyobb megdöbbenésemre az olvastam, hogy: Nyughelye az Égei-tenger. Hogy-hogy? Újabb kutakodás: Kiderült, hogy a hamvait ellopták, majd megtalálták és beleszórták az Égei-tengerbe, ez volt ugyanis a kívánsága. Hogy, akkor most mi van a fal mögött nem lehet tudni, de mindegy is, ha csak két porszem van ott Maria Callasból, az is elég egy rajongónak, hogy tiszteletét tegye!

Az operáról, Bellini utolsó műve volt, A puritánok, mert a mű befejezése után, 34 éves korában meghalt! (Szegény, bár lehet, hogy mi lettünk szegények, mert ki tudja, hogy hány csodás belcantó opera születhetett volna még. Fatalista Lányom szerint, egy sem, mert ennyi volt benne!)

A puritánok nagyon ritkán játszott mű, mert olyan nehéz áriákat írt a szerző, hogy alig akad énekes, aki ezeket a kívánalmakat képes teljesíteni. Most találtak ilyeneket. Jessica Pratt (Elvíra) és Francesco Demura (Talbot) mindent megtettek, hogy elmondhassuk nagyon kiváló előadást láttunk. Félig scenírozva, ami azt jelenti, hogy a díszlet csak jelzés, a jelmez pedig, mindenki abban jön amije van. Jelen esetben ez utóbbi nagyon viccesre sikerült, mert az egyik szereplő, korhű (majdnem) a másik pedig öltönyben, nyakkendőben villogott! Hát nagyon eklektikusra sikeredett. A díszlet egészen szépnek, jónak tűnt. Egy kétszárnyú aranyos, vagy inkább bronzosított „szekrény” ajtajára Maria Callas képeit vetítették a nyitány alatt, majd kinyílt a két ajtó, mögötte pedig egy akasztós, a másik oldalon pedig két rakodós, polcos szekrénybelsőt láthattunk, ami persze a vár lehetett, már annak, akinek van egy kis fantáziája. Néha, néha oda be és fel is mentek a szereplők. A karmester: Riccardo Frizza és a Pannon Filharmonikusok csodásan teljesítettek, a két említett énekes és a többiek, szintén. Az előadás erre az egy alkalomra jött létre!

2017. 05. 22. hétfő Erkel Színház

Lajtha Béla: A kék kalap

ERKEL
SZÍNHÁZ
THEATRE

2017. május 22. 19.00 – 22.00
BÉRLETSZÜNET

Lajtha László:
A KÉK KALAP
Hangversenyzenői előadás, magyar nyelven,
magyar felirattal

Magyar szöveg: DALOS LÁSZLÓ, RÓNA FRIGYES

Karmester: SELMECZI GYÖRGY

A doktor: BALLA SÁNDOR
A jegyző: SZILÁGYI JÁNOS
Cassandre: DARÓCZI TAMÁS
Sylvia: PATAKI ENIKŐ
Violetta: SZÉKELY ZSÉJKE
Coraline: VERESS ORSOLYA
Léandre: KÖBÖR TAMÁS
Lélio: SZABÓ LEVENTE
L'Épaulette: SÁNDOR CSABA
Florinette: COVACINSCHI YOLANDA
Scapin: BÁTKI FAZEKAS ZOLTÁN

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Korán érkeztünk, és leültünk a színház előtti téren az új padok egyikére, hogy majd innen nézzük, hogyan áramlik a tömeg a színházba. De a tömeg egyáltalán nem áramlott, sőt..... Egyáltalán: Lesz itt ma előadás?

Lett, de lehetséges, hogy a nézőtéren kevesebben voltak, mint a színpadon. Magyar opera, koncert szerű előadás, ismeretlen mű, megint a Kolozsváriak, persze, hogy nem jött senki. Emeleti oldal páholyba szólta a jegyünk, de már a kapuban szólta, hogy fel se menjünk az emeletre, mert a földszinten is alig van néző. A férjem kérdésére, hogy

hova ülünk? Az ismerős jegyszedő Kislány, a nézőtér ajtójába terelt minket, ott széttárta a karját, íme a nézőtér, bárhova! Szuper!

Ókovács Szilveszter már nem örült ennyire, de megköszönte, hogy ennyien mégis kíváncsiak vagyunk Lajtha Béla születésének 125. évfordulója alkalmára, és a Magyar Operák Fesztiváljára bemutatott Lajtha mű lemezfelvételére! (A mai előadás a Magyar Opera 200 éve című CD/DVD kiadvány egyik eleme lesz.)

Az operáról: Ifjú szerelmesekről, a szerelem útjába álló vénekről, meg az elmaradhatatlan agyafúrt szolgapárról szól a mese, Scapinról és Florinette-ről, akik a fiatalok szerelmét győzelemre segítik a vének ellenében. Eszközük, a címben szereplő kék kalap. Átdorbézolt éjszaka után a fiatalok boldogságát akadályozó egyik vénember fejére adja Florinette szobalány az eredeti kék kalap kicsinyített mását. Az uraságnak megnőtt a feje, hitetik el azután a fejfájástól szenvedő Cassandre-ral: a szörnyű betegségen más nem segíthet, csak Aesculap csodadoktor, vagyis Scapin. Gyógyszerül pedig mi másat rendelhetne, mint hogy férjhez kell adnia leányát az első jelentkezőhöz, vagyis epedő szerelmeséhez. Bizony sovány az alapötlet, nem ad elég anyagot teljes komédiacselekmény kidolgozásához. A szövegíró azzal segít magán s a zeneszerzőn, hogy megháromszorozza a típusfigurákat: nem egy házsártos vén szerepel A kék kalapban, hanem három, nem egyetlen epekedő szerelmespár, hanem azokból is három. A vének más-más, de minden esetben tipikus rokoni kapcsolat okán zsarnokoskodnak a rájuk bízott fiatal nő fölött: az egyik

apa, a másik gyám, a harmadik öregecske férj. Mind a hárman hódolói az itókának és esténként buzgó látogatói a kocsmának, ám egyikük sem mulasztja el, hogy távozóban rázárja házát lányára, gyámlányára, hitvesére, de ez a cselekedetük teljesen hiábavaló!

A szünetben még abból a kevésből is mentek el nézők, de aki maradt, nagy ovációval és lelkesedéssel tapsolt a szereplőknek az előadás végén.

Bátran állíthatom, hogy jó zenét hallottunk, a kivitelezés lehetett volna egy kicsit jobb, de nekem tetszett így is ez az előadás!

2017. 05. 23. kedd Zeneakadémia

Bella Máté: A tavasz ébredése

Solti Árpád: La Violetta

OPERA

MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

Bella Máté

A tavasz ébredése

Menyus ▶ Dargó Gergely m.v.

Marci ▶ Beeri Benjamin

Wendla ▶ Nagy Zsófia

Igazgatónő ▶ Horti Lilla

Isle/Anyá ▶ Molnár Tímea

Márta ▶ Fűrjes Anna

Thea ▶ Molnár Anna

Alarcos úr/Pap ▶ Erdős Attila

Solti Árpád

La violetta

Igazgató ▶ Gaál Csaba

Zeneszerző ▶ Erdős Attila

Ilonka ▶ Kiss Diána

Jolán ▶ Farkas Judit

Roboz kisasszony ▶ Zuzana Kohutová

Márkus kisasszony ▶ Havár-Ferenczy Vivien

Rakolnikó ▶ Bojtos Luca

Thúz ▶ Szigeti Karina

UMZE Kamaragyűttes

Koreográfus ▶ Kulcsár Noémi

Táncosok ▶ Szilvási Anna, Erdélyi Zsombor, Stupek Mira,

Horváth Áttila, Kovács Eszter, Keresztes Patrik

(a Magyar Táncművészeti Egyetem hallgatói)

Díszlet ▶ Bartos Leticia, Szelei Mónika

Jelmez ▶ Kuti Leticia, Mikés Anna (a Magyar Képzőművészeti Egyetem

létványtervező szakos hallgatói, vezető tanár ▶ Zeke Edit)

Zenei munkatárs ▶ Baja Mónika, Sándor Szabolcs

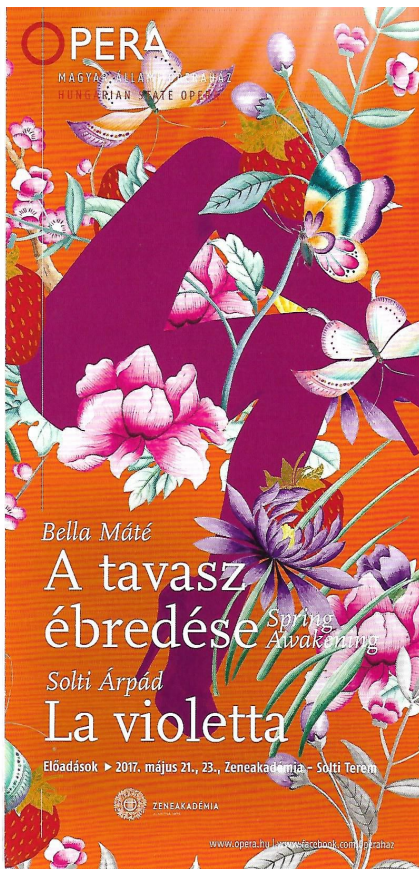
Felkészítő tanárok ▶ Prof. emer. KS. Marton Éva, Kertesi Ingrid,

Halnai Katalin, Pászthy Júlia, Nádor Magda, Kiss B. Attila, Fried Péter

Tanszervező ▶ Meláth Andrea

Rendező ▶ Almási-Tóth András

Vezenél ▶ Vajda Gergely

Operatanszakos hallgatók vizsgaelőadása. Az első mű Franz Wedekind 1891-ben írt, drámája alapján, míg a második mű Molnár Ferenc 1921-ben írt, Az ibolya című darabja alapján készült.

Nem ismertem ezt a színművet. Azt írják róla, hogy nem csak a mű megírásakor keltett” zajos megütközést”, hanem a későbbi idők során is „frissen tartotta” a Wedekind művét. A színmű lényege a felgerjedő kamaszvágjak, a testi érdeklődés merész ábrázolása, a felnőtt-társadalom őszintétlensége és ostobasága. A mű megszületése óta, minden alkalmazásban vitákat kelt. Bella Máté ezt a megütközésre alkalmas színművet választotta operája alapjául.

A másik mű, Az ibolya, pedig többek által ismert aranyos, nézőcsalogató, komédia. A színház egyetlen hölgyet, „kardalosnét”, szeretne alkalmazni és a számos jelentkező közül az igazgató kezd el válogatni.

Sajnálatos módon ezen a napon a Budapestre rázúduló hatalmas vihar miatt (kedd balett nap) csak nagy nehezen tudtunk hazajutni a Markovits utcába, s amikor ez sikerül, leállt a közlekedés!

Természetesen „az élet nem állhat meg”, így az előadást időben elkezdték, mi pedig, jó alaposan elkéstünk. Kisebb problémázás után, bőrig ázottan, beengedtek a kis terem 2. emeletére. Így azután az első felvonás, első felét nem láthattuk. (A tavasz ébredése) Őszintén szólva nem tudom, hogy sajnáljam-e? A fél felvonás is elégségesnek

túnt, a teljes mű érzékeléséhez. „Össznépi” vizsga volt, ami azt jelenti, hogy táncosok, díszlet- és jelmeztervező végzős hallgatók is vizsgáztak, az énekesekkel együtt.

Azt már nagyon-nagyon sokszor leírtam, hogy a magyarul megírt operák szövegét nem tüntetik fel inzertként, viszont az énekesek (főleg a nők) kiejtését nem lehet érteni, egyáltalán egy hangot sem! Ebből adódóan nem is tudtam megállapítani, hogy miről szól, ami látok. Bugyis táncosok vonaglottak, két fehér ruhás férfi (fiú) énekes lábai között. Nőt akarok „jeligével”! Az egyiknek lett is, aki kérte, hogy verje meg Őt a fiú, az nem akarta, végül bedühödött és megölte a lányt. (!) Fehér ruhák pirosra kenődtek! Majd felnőttek jöttek stb. stb. Közben táncosok vonaglása. A zenéről pedig nem tudtam megállapítani semmit. Egy élményem lett egy hatalmas termetű fiatal hölgy személyében, aki az igazgatónőt alakította, félelmetesen. Belőle bizonyára lesz valaki, mert már most is az! Termete, hangja megjelenése, színjátéka, tehát úgy ahogyan van az egész nő egy kiforrott, csinos, egyéniség, nagy jövőt gondolok neki!

A neve: Horti Lilla (Figyelni fogom, 25 éves az ifjú hölgy.)

Szünet után, végre leülhettünk a helyünkre, első sor, közép, kezdődhet a játék!

Ugyebár tudjuk, hogy ez a Molnár mű nagyon közönségbarát! Hát ilyen lett az opera is! Kiváló!

Ahogy felvonulnak az igazgató előtt a jelentkező hölgyek „személyre szabottan” nagyon jó alakításokra ad lehetőséget az író.. A zeneszerző – Solti Árpád – pedig igazán kidomborította az énekesnők számára, ezt a lehetőséget, hogy alaposan produkálhassák magukat, a kardaloslénak jelentkezők! És a lányok tették is azt!

Ebben az esetben mindenkit meg lehet dicsérni, mert a lányok, az egyéniségük szerint, jók voltak, de van két férfi szereplő is, az Igazgató-, és a Zeneszerző urak!

Ők voltak az est fénypontjai, nekik is érdemes lesz megtanulni a nevüket: Gaál Csaba és Erdős Attila. Nem csak kiváló énekesek, hanem jó színészek is! Nekik is: Bravó!

2017. 05. 25. csütörtök Operaház

Eötvös Péter: A szerelemről és más démonokról

OPERA

MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

2017. május 25., 19:00-21:30

BÉRLETSZÜNET

A SZERELEMRŐL ÉS MÁS DÉMONOKRÓL

Eötvös Péter operája két felvonásban (2007),
budapesti változat (2017)

Gabriel García Márquez *Del amor y otros demonios*
című regénye alapján a szövegkönyvet írta, a magyar
nyelvi feliratokat készítette: HAMVAI KORNÉL

Készült a Glyndenoume-i Operafesztivál és a BBC
felkérésére

Eredeti nyelveken, magyar és angol felirattal

Karmester: EÖTVÖS PÉTER

Rendező: SILVIU PURCĂRETE

Színpadra állította: RAREȘ ZAHARIA

Látványtervező: HELMUT STÜRMER

Világítástervező: JERRY SKELTON

Animációtervező: ANDU DUMITRESCU

Dramaturg: KESZTHELYI KINGA

Karigazgató: STRAUZS KÁMÁN

Sierva María: TETIANA ZHURAVEL

Don Ygnacio, márkí, az apja: KOVÁCSHÁZI ISTVÁN

Dominga, fekete szolgáló: JOVITA VAŠKEVIČIŪTĒ

Abrenuncio, doktor: BONCSÉR GERGELY

Don Toribio, püspök: PALERDI ANDRÁS

Cayetano Delaura atya: HAJA ZSOLT

Josefa Miranda, apátnő: MELÁTH ANDREA

Martina Laborde, örült nő: BALATONI ÉVA

Közreműködik a Magyar Állami Operaház Zenekara
és Énekkara.

Megnéztük újra, részben a Szabados György barátunk miatt, részben pedig magunk miatt. Kíváncsiak voltunk, hogy másodszer milyen hatással lesz ránk a mű.

Most jobban tetszett! Részben azért mert „előkelő” helyen ültünk a harmadik sorban, negyed annyi áron. De nem az ár az érdekes, jelen esetben, hanem, hogy mindent lehetett látni és ez a nagyon fontos. Új műről van szó, tehát az néző nem tudja, hogy mi fog történni és hogyan, ezért mindenre oda kell figyelni, és erről a helyről ahová most sikerült jegyet szereznünk, sokkal jobb helyzetben voltunk, mint az első alkalommal. (Ami a Gyurira vonatkozik, sajnos Ő a 3. sorból sem látott sokat, viszont sokkal jobban figyelt a hangzásokra!)

2017. 01. 29-én láttuk először ezt a darabot és az ART80 számú levelemben számoltam be róla. Aki teheti és érdekli a dolog, ott elolvashatja, egyetértek az akkori magammal. (www.muhsay.hu)

Most csak annyit teszek hozzá, hogy ezen a második (általunk látott) előadáson jobban tudtam figyelni a részletekre. (Mint például a nyaklánc jelenségre, amit a születésnapjára kap a Kislány a Dadusától, majd az Apátnő először ezt tépi le a nyakáról. Vagy például a színpad közepén végighúzódo kis patakra, amelyből a Dadus megitatja tiszta vízzel Siervát, az ördögűzéskor pedig vérfolyammá változik....)

Sajnálatos, hogy a szünetben többen elmentek! (Mondtam, nem szabad szünetet tartani! Lásd: ART80)

2016. 05. 26. péntek Operaház

Bartók Béla: Tánc triptichon

HUNGARIAN NATIONAL BALLET
MAGYAR NEMZETI

BALETT

BARTÓK BÉLA – SEREGI LÁSZLÓ
A CSODÁLATOS MANDARIN

Koreográfus | SEREGI LÁSZLÓ
Zeneszerző | BARTÓK BÉLA
Librettó | LENGYEL MENYIHERT
Diszlettervező | FORRAY GÁBOR
Jelmestervező | SEREGI LÁSZLÓ
A koreográfus asszisztense | KASZÁS ILDIKÓ
Balettmeister | PONGOR ILDIKÓ

A mandarin | BAJÁRI LEVENTE
A lány | KOZMÉR ALEXANDRA
A fiatal diák | BALÁZSI GERGÓ ÁRMIN
Az öreg gavallér | KOMAROV ALEKSZANDR
Három csavargó | SZEGŐ ANDRÁS, SZAKÁCS
ÁTTILA, MELNYIK VIADYSLAV

BARTÓK BÉLA – JUHÁSZ ZSOLT
TÁNC SZVIT

Koreográfus | JUHÁSZ ZSOLT
Zeneszerző | BARTÓK BÉLA
Diszlettervező | TURI ERZSÉBET
Jelmestervező | FURIK RITA
Világítástervező | LENDVAI KÁROLY
Balettmeister | RUJSZ EDIT

Szóló fiú | BAJÁRI LEVENTE
Szóló lány | RADINA DACE
Közreműködik a DUNA MŰVÉSZEGYÜTTES

Közreműködik a Magyar Állami Operaház Zenekara és
a Magyar Nemzeti Balett

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

HUNGARIAN NATIONAL BALLET
MAGYAR NEMZETI

BALETT

A Magyar Nemzeti Balett igazgatója | Solymosi Tamás

2017. május 26. péntek 19.00 – 21.30
ZÁRTKÖRŰ FŐPRÓBA (MINDENKI OPERÁJA
SOROZAT)

TÁNC TRIPTICHON

Karmester | KOVÁCS JÁNOS

BARTÓK BÉLA – FRENÁK PÁL
A FÁBÓL FARAGOTT KIRÁLYFI
Táncmű egy részben

Koreográfus | FRENÁK PÁL
Zeneszerző | BARTÓK BÉLA
Szövegíró | BALÁZS BÉLA
Diszlettervező | PARÁDIGMA:ARIADNÉ
Jelmestervező | ZALAI-RUZSICS BOGLÁRKA,
FRENÁK PÁL
Dramaturg | PÉTER MÁRTA
Balettmeisterek | RUJSZ EDIT, FEICHT ZOLTÁN

Kisgyűlésszónyi | VASAS ERIKA, TOKAI RITA,
ROJONGCZI VIKTÓRIA, ESTERHÁZY FANNI
Királyfi | HOLODA PÉTER, MAURER MILÁN,
MORVAI KRISTÓF, FEICHT ZOLTÁN,
TIMOFEEV DMITRY
Fából faragott | HOLODA PÉTER, VILA M.
RICARDO, KÉRESZTES PATRIK, ESTERHÁZY
FANNI, HALÁSZ GÁBOR, MAURER MILÁN,
VASAS ERIKA
Tündér | MAURER MILÁN, HOLODA PÉTER,
FRENÁK PÁL
Erdő, Patak | FRENÁK PÁL, FEICHT ZOLTÁN,
HOLODA PÉTER, HALÁSZ GÁBOR, KÉRESZTES
PATRIK, MAURER MILÁN, MORVAI KRISTÓF,
TIMOFEEV DMITRY, VILA M. RICARDO

OPERA
MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

2017. 05. 27-én este lesz a bemutató, mi tegnap a főpróbán voltunk. Hatalmas élmény volt! Több okból adódóan is, mert:

1. Láttam a Kaszás Ildikót, ami a világon csak nekem fontos, senki másnak! Nagyon szeretem ezt a hölgyet és

most - igaz csak hátulról mertem, az is nagyon titokban - készítettem Róla egy fotót. A valamikori csodás balerina, már nem hasonlít a hajdani Kaszás Ildikóra. Amikor abbahagyta a táncot elkezdett hízni és mára már járni is alig bír, de a feje a régi! Róla mondta a Seregi László, akinek az asszisztense volt, hogy:

„Két napi járóföld, amíg körbejárom, de nélküle moccanni sem bírok! Imádom!”

Most is Ő volt A csodálatos mandarin Seregi féle koreográfiájának a „balett-tudósa”. Simándi Jutka azt mondta Róla, hogy olyan feje van, egy memória-gép! Amit a Seregi már régen elfelejtett, az a Kaszás mindig tudta. (És minden Seregi balettre vonatkozóan igaz ez az ami napig, nélkülözhetetlen a betanításokhoz a Kaszás!)

Igen, Ő az, aki éppen fújja az orrát, még annyi sem látszik rajta, amennyit láttam belőle!

2. Pedig a Kovács János volt, természetesen Ő vezényelt. Az élményünk pedig abból állt, hogy a 2. szünetben nem engedte ki a zenekart, mert hibákat vétettek és azokat, ott helyben azonnal meg kellett beszélni. Hát ezt a megbeszélést hallgattuk végig. Például: Úgy fújjátok, mintha hallássérült lennétek, de azért ne sz..jam össze magam. / Az összes harsona szólt?nem lemaradtam, ezért kihagytam! Aha, akkor jól hallottam, hogy nem hallak! / Dobosnak: Az első beütés legyen nagyon hangos, de halkabban folytassa tovább, mert a vonósok nem tudnak bekapcsolódni / A kottában nem az van írva, hogy forte piano, hanem csak az, hogy piano! Egy-egy részt eljátszatott újra és az egyik fuvolás nőt nagyon megdicsérte. Majd úgy fejezte be: Köszönöm! Kimehettek!

Az első balett **A fából faragott királyfi** volt. Nem méltatom, mert nincs értelme, elképesztő volt, negatív értelemben. Szerintem, ha ezt a Bartókok megtudják, le fogják tiltani a mű további előadását. Frenák Pál koreográfiája.

A három főszereplő meg volt négyesre, azaz négy Királykisasszony, négy Királyfi és négy Fából faragott bábú voltak, de felismerni megkülönböztetni nem lehetett egyiket sem!

Imre azt mondta, hogy lehet táncolni bármit, egy más modern zenére elfogadom, de A fából faragott királyfinak története, meséje, tanulsága van, amelyet Balázs Béla gyönyörűen megírt és azt kell eltáncolni.

A következő mű **A csodálatos mandarin**, Seregi László koreográfiáját, Kaszás Ildikó tanította be. Olyan volt, mint minden Seregi féle produkció, csodás.

Nekem azonban a Harangozó Gyula féle Mandarin még mindig a kedvencem maradt, nem tudta felülni, sem a Bozsik Yvett, sem a Seregi László. Bár ez utóbbi sok

idézetet használt a Harangozó Gyula féle koreográfiájából például a Diák és az Öreg úr megformálásánál! (Sipeki Levente, Harangozó Gyula, Lakatos Gabriella, Fülöp Viktor)

Élénken él az emlékezetemben: a mandarin belépése a színpadra, amely hatalmas bartóki összpontosított, harsány, harsogó, felcsattanó zenére történik. A felharsanó zene jelzi, hogy itt most valami hatalmas dolog fog történni, olyan, amitől eláll a lélegzetem! Sereginél ez a belépés nem történik meg és ez nagy kár! Továbbá, sajnós a Seregi nem tudott mit kezdeni a Lány szerepével, kissé egyhangú volt a sok lábemelés. Mintha csak férfi táncos lenne a világon, a férfiak számára készített korgeográfiával nem volt bajom, jelen esetben sem.

A harmadik balett a **Táncszvit**.

A bábszínházban láttam utoljára ezt a Bartók művet a Szilágyi Dezső báb-adaptációjában, mondhatni tökéletes volt. Ennek a műnek nincs megszabott története, meséje, mint az előző kettőnek, itt a tehetséges alkotó azt tesz, amit akar, és ha jó, akkor lehet az bármiféle megfogalmazás. Szilágyi Dezső az emberiség történetet dolgozta fel és helyénvalónak találtam.

A jelenlegi koreográfus, Juhász Zsolt (kissé nagyképűnek tűnt, ahogyan a nézőtéren nyüzsgött) egészen jól teljesített. Igaz nem az Operaház balettegyüttesét vonultatta fel, hanem a Duna Művészegyüttest. Szólót, két nagyon tehetséges ember táncolta Bajári Levente (Ő volt a mandarin is) és Radina Dace, román balerina. Ezek után, talán mondanom sem kell, hogy népi tánc volt a koreográfia. A furcsaság csak annyiból állt, hogy a szólót táncoló művész: Spiccell! (De hát ez elenyésző probléma volt számomra az első felvonáshoz képest, amely totális félreértése volt a műnek, mármint A fából faragott királyfinak!)

2017. 05. 28. vasárnap Erkel Színház

Szokolay Sándor: **Vérnász**

ERKEL

SZÍNHÁZ
THEATRE

2017. május 28. 19.00 – 20.35

BÉRLETSZÜNET

Szokolay Sándor:

VÉRNASZ

Hangversenyszerű operaelőadás hét képből,
magyar nyelven, magyar felirattal

Szövegíró: Federico García Lorca tragédiája
nyomán, Illyés Gyula fordítása alapján:
SZOKOLAY SÁNDOR

Karmester: OBERFRANK PÉTER

Karigazgató: STRAUZS KÁLMÁN

Anya / Halál: BAKOS KORNÉLIA

Vőlegény: VADÁSZ DÁNIEL

Szomszédasszony: BALATONI ÉVA

Leonardo: SZEMERÉDY KÁROLY

Feleség: WIERDL ESZTER

Anyós: KÁLNAY ZSÓFIA

Menyasszony: RÁLIK SZILVIA

Cselédasszony: VAJDA JÚLIA

Apa: SZVÉTEK LÁSZLÓ

Vőfély: CSERHALMI FERENC

1. fuvágó: BÁTKI FAZEKAS ZOLTÁN

2. fuvágó: HÁBETLER ANDRÁS

3. fuvágó: HANTOS BALÁZS

Hold: BONCSÉR GERGELY

OTTOBRE OCTOBER - OCTOBRE - OKTOBER
DOMENICA - SUNDAY - DIMANCHE - SONNTAG

s. Teresa d'

1	szokolay sándor vérnász
2	
3	opera 3 felvonásban, 7 képből: Federico García
4	Lorca tragédiája, Illyés Gyula fordítása alapján
5	szöveg: Szokolay Sándor. Felvezető: Tóth
6	Kovács: Péter; Kőrösi: Péter; Kőrösi: Péter
7	Rezsényi: László; Kőrösi: Péter
8	
9	Vőlegény: Kőrösi A 2
10	
11	Anyja: Kőrösi A 2
12	Vőlegény: Kőrösi F 2
13	Rezsényi: Kőrösi A 2
14	Kezdet: Fuvágó A 2
15	Felvezető: Sándor F 2
16	Anyja: Kőrösi A 2
17	Vőlegény: Kőrösi 2
18	Anyja: Kőrösi A 2
19	Cselédasszony: Kőrösi L 2
20	Fuvágó 1: Rezsényi S 2
21	2: Fuvágó E 2
22	3: Bódy F 2
23	Alkalm: Rezsényi F 2
24	A hold: Polgár A 2
	Szombat: 9:46 - 9:50

1964. október 29. (1964. november 8.)
A.O. A.O.

*-el jelölt előadók: Próbák!

OPERA

MAGYAR ÁLLAMI OPERAHÁZ
HUNGARIAN STATE OPERA

1964. október 31-én mutatta be az Operaház Szokolay Sándor Vérnász című operáját. Mi - családirag - csak november 8-án láttuk „igazi” előadáson, de Apa főpróbán

is ott volt, 1964. október 29-én. A mostani műsorlap mellé idemásoltam a Papám bejegyzését. Kiderült, hogy, csak kétszer tudta megtekinteni a Szokolay művet, mert a haláláig (1991) nem is játszották többé. (Mi az Imrével a 2003. 09. 16. Millenáris Teátrum, Szegedi Nemzeti Színház és 2014. 11. 13. Magyar Állami Operaház /ART54. Levél/ előadásait láttuk.)

Az ART54-es számú levelemben elég jól összefoglaltam a műről kialakult véleményemet, most is tartom. Itt az Apám feljegyzésében olvasható az 1964-es teljes stáb névsora, nem is teszek hozzá semmit, a névsor magáért beszél! Képet viszont, amit találtam, igen:

Az első kép jól mutatja a díszletet, amely ugyan olyan egyszerű és drámai, mint amilyen egyszerű és drámai az

opera. Nem kell több, jelzésszerűen, kizárólagosan csak a képi látásmód teljesítéséhez szükséges minimális anyagok, a többi a képzelet dolga. A másik képen Házy Erzsébet és Faragó András látható, egy, akkoriban divatos és kultúrpropagandának szánt – jó értelemben – operafilm jelenete látható. Akit érdekel a Bartók utáni legjobb magyar opera, az nézze meg ezt a filmet. (Interneten megtalálható!)

Amit pedig ezen az estén láttunk, az hangverseny szerű előadás volt, lemezfelvétel készült, a MagyarOpera200 címmel készülő sorozat számára. (Erről már korábban írtam.)

Természetesen velünk volt a már Budapesttől búcsúzkodó Ninette Anyó, akiről újabb képeket is készítettem, az „utókor” számára. Képek: Még a lakásban, nézőtéren (alig voltak!) és Erkel Ferencel. (Mily kicsik vagyunk az óriások között!)

Oberfrank Péter vezényelt és olyan erővel „nyomatta”, hogy az énekeseket alig lehetett hallani. Ninette Anyó mondta, hogy a Rálik Szilvia (Menyasszony) nem tetszett, mert nagyon „éles” volt a hangja. (A többiek jók voltak!) Ezen egy kissé megsértődtem, mert szeretem a Rálik Szilviát és mostanában sokszor látjuk színpadon, például legutóbb az Élektrát énekelte. De rájöttem, hogy igaza lehet a Ninette-nek, mert nekem is furcsa volt, ahogyan „sikítózott”. Valószínűleg azt akarta elérni, hogy a hangos zenekar ellenére is lehessen a hangját hallani. (És nagyon csinos volt, hófehér, fűzős-felső-földig-érőben, dús szőke hajával, nagyon jól mutat a színpadon!)

Imre pedig – mivel korán érkeztünk – figyelte a technikusokat, akik egyesével, felvonultatták az énekeseket és mindegyik szólistához külön mikrofont állítottak, behangolták (bemérték), ami azt teszi lehetővé, hogy a későbbiek során a lemezfelvételnél egyenként korrigálni lehet majd a hangjukat!

Mindent egybevetve, örültem, hogy elvihettük a Ninette Anyót (Ő énekelte a Cselédasszony szerepét Gentben), hogy legalább lemezfelvétel miatt láthattam újra ezt az operát és ennek kapcsán megemlékezhettem a Papámról, akinek ezt a zenei rajongásomat köszönhetem.

Szokolay Sándor: Várnász című operája az egyik legjobb opera, és direkt nem teszem hozzá, hogy „magyar”, mert világméretben állítom, hogy a legjobb!

2017. 05. 29. hétfő Magyar Állami Operaház
Gyöngyösi Levente: **A gólyakalifa**

2017. május 29. 19.00 – 21.50
BÉRLETSZÜNET

Gyöngyösi Levente:
A GÓLYAKALIFA

Hangversenyszerű előadás, magyar nyelven,
magyar és angol felirattal

.....
Szövegíró Babits Mihály nyomán: BALLA ZSÓFIA

Karmester: HOLLERUNG GÁBOR
Karigazgató: STRAUSZ KÁLMÁN

Táborny Elemér: SÓLYOM-NAGY MÁTÉ
Apa: FRIED PÉTER
Anyja: FODOR BEATRIX
Elemér kishúga: KOZLOVA POLÍNA
Szobalány: HORTI LILLA
Etelka: WIERDL ESZTER
Nagynéni: SZEPESSY BEÁTA
Gondolás: KÓBOR TAMÁS
Tanár: CSIKI GÁBOR
Sylvia: BAKOS KORNÉLIA
Inas: GEIGER LAJOS
Mester: SZVÉTEK LÁSZLÓ
Mesterné: FARKASRÉTI MÁRIA
1. segéd: SZEREKOVÁN JÁNOS
2. segéd: CSAPO JÓZSEF
A mester lánya: KOZLOVA POLÍNA
Pincér: CSIKI GÁBOR
Kikiáltó: KÁLDI KISS ANDRÁS

Közreműködik a Budafoki Dohnányi Ernő
Szimfonikus Zenekar.

Hát az történt, hogy az Uram „behúzott” a csőbe! Ugyanis nem szeretem a Hollerung Gábor által vezetett (dirigált) Budafoki Dohnányi Ernő Szimfonikus Zenekart. Méltatlannak találtam őket mesterművek előadására, és egy ilyen, elképesztően amatőr módon betanult és vezényelt előadás után, megfogadtam, hogy a zenekar műsorainak megtekintését, mellőzni fogom a jövőben. Ezen a véleményemet hangoztatni is szoktam!

A gólyakalifa is magyar opera (erdélyi magyar: Gyöngyösi Levente műve) beleillik az Ókovács által megálmodott MagyarOpera200 című sorozatba, tehát készíteni kell, legalább, egy hangfelvételt. (Mentségére legyen írva a Férjemnek, hogy, amikor erre sorozatra a jegyeket megvette, még nem tudhatta, hogy a Budafoki Zenekar.....stb. lesz az előadó!)

Egyébként pedig nem így volt tervezve a felvétel sorozat, hanem az Új Eiffel Üzemház Stúdiójában esett volna meg a dolog! Az Üzemházra vonatkozóan, még egy kapavágás sem történt, pedig a szeptembertől bezárják az Operát, némely dolgok felújítása miatt, s mivel még nincs Üzemház, nem lehet hová költözni! Ebből mi lesz?

Szóval dühöngtem egy sort: Nem megmondtam!!! Persze, mégis mentem, mi mást lehetne tenni? A folytatás sem volt különb majdnem $\frac{3}{4}$ órával később kezdték az előadást, mert (mint később kiderült) nem működött a feliratozó masina. Ezért a nézőtérre sem engedtek be. Ott tömörültünk a folyosón (szellőzés semmi), majd megfulladtunk a melegtől, de már elmozdulni sem mert senki..... (Valaki azt mondta, hogy: Na, mindjárt szünet lesz és mehetünk a büfébe. Harsány röhögés!) Végre...

Jól van Hollerung, megadom magam... és elkezdődött a koncert szerű előadás. Nem is olyan rossz.....(csak a feliratozó gép továbbra sem akart működni, egy árva szót sem érttettem, kivéve az Elemért alakító Sólyom-Nagy Máté szövegejtését. (Sólyom-Nagy Sándor kiváló baritonista fia, de Ő Németországban él, mármint a Máté)

Természetesen tudakozódtam az előadás előtt, hogy miről is lesz szó. **A gólyakalifa** Babits Mihály első regénye. A mű egyszerre lélektani és detektívregény, a személyiség-hasadás és személyiség-megkettőzés modern lélektani földolgozása. Az úri fiú és iparostanonc kettős életű figurájának életét követhetjük nyomon tizenhat éves korától egészen rejtélyes módon bekövetkezett haláláig.

A gólyakalifa, pedig egy mesebeli kalifa, aki gólyává változott, de elfeledte a varázsszót, amivel emberré visszaváltozhatna.” Ez a mese úgy illeszkedik a történetbe, mintha Elemér elfelejtette volna a varázsigt, amelynek segítségével önmagává változhatna!

Az opera: Biztosan lehetne jobb is, de én nem vagyok szakértő, csak a „bamba” néző, akinek vagy tetszik valami, vagy nem, minden tudományos értekezés, elemzés, méltatás nélkül. Első látásra, hallásra, olvasásra (egy idő múlva egyszer csak beindult az inzert gép) azt lehet mondani, hogy talán egy kicsit unalmas, talán vontatott a mű, de határozottan mondhatom, hogy vannak benne, zeneileg nagyon jó részek. (A nagyon értők mondják, hogy Balla Zsófia a librettó írója kissé átírta, megváltoztatta Babits művét, ami ártott a drámaiságnak.)

Szünetben Imre szín-, és zenekritikus ismerőse, mikor meglátott minket, oda jött és azt mondta, hogy: „Végre lett egy jó jazz szám, amire felébredtem, akkor előtte minek kellett a sok cécó!” (Egész évi élménybeszámolója után, amivel minket szórakoztatott a szünetben, meleg kézszorítás és kézcsók után: „Na nekem elég volt, már

belefáradtam ebbe az évadba, megyek a Balatonra és szeptemberig csak a vízcsobogást fogom hallgatni! Pá!” Vállára vetette a zakóját és eltávozott.)

Az előadók, azonban még nem mehettek a Balatonra, hátra volt még egy egész felvonás. Nekem nagyon tetszett bennük az, hogy alig bírták visszafogni magukat, hogy ne játsszák el az szerepüket. Nem tudtam eldönteni, hogy kaptak-e arra vonatkozó instrukciót, hogy mit kell tenniük (kissé bizonytalannak éreztem Őket), de játszottak. És nagyon aranyosak voltak, hogy tettek is valamit azért, hogy hangulatosabb legyen az előadás egy merev koncertnél! Például: A rossz lányt alakító énekesnő, amikor meghal, nem csak úgy visszaült a székére, mint aki befejezte a működését a színpadon, hanem hátrahanyatlott a székén és ebben a rendkívül kényelmetlen pózban maradt az előadás végéig.

Mindent összevetve csak azt tudom mondani, hogy szerencséje van a Hollerung Gábornak, hogy erre a műre vonatkozóan nincs összehasonlítási alapom! Tehát elfogadom etalonnak, amit játszottak és nem valószínű, hogy egyhamar látni fogom ezt a Gyöngyösi művet újra, az Operaház zenekarának előadásában, hogy meggyőződhetnék arról, hogy így kellett elmuzsikálni, vagy sem? Az énekesek, pedig szerintem a legjobbat hozták ki magukból, ízléssel, jó kedvvel, szeretetteljesen adták, mi lényegük. Sólyon-Nagy Máté pedig és az alteregója Geiger Lajos, rendkívül jól teljesítettek.

Zárókép

A meséről:

Wilhelm Hauff (1802-1827) német költő írta a mesét. A gólyakalifa című meséje a kalifa történetét meséli el, aki kíváncsisága miatt, áldozatul esik egy gonosz varázslónak, de a végén minden jóra fordul és még feleséget is talál. A mesebeli kalifa azért akart átváltozni valamiféle állattá, hogy megértse az állatok nyelvét, vele volt a nagyvezír is, éppen két gólyát pillantottak meg, amikor mindketten szippantottak a gonosz varázsló szelencéjéből.

(Magyar Diafilmgyártó Vállalat kiadványa)

2017. 05. 31. szerda Feri-hegy

A mai napot „postáztuk” a Ninette anyót , aki már meg is érkezett Brüsszelbe, tehát „Az öreg hölgy látogatása” című egy hónapig tartó színes előadás véget ért.

Kedves Barátaim, ezzel az eseménnyel zárult a programokban bővelkedő május hónap. Nem sokára az iskola is befejeződik és indul a nyári szezon.

Kívánok Nektek jó pihenést, kellemes nyaralást

